

Arrest

nr. 241 689 van 29 september 2020
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louis Schmidtdaan 56
1040 ETTERBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. MAES .

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. MISSEGHES, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 mei 2020 nam de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker van internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

*naam : E. voornaam : W. R. E. geboortedatum : [...] 1977 geboorteplaats : Bagdad
nationaliteit : Irak*

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 30/03/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 05/08/2015, 26/03/2019 en 08/11/2019 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CG VS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen."

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen voert verweerder een exceptie van onontvankelijkheid aan, *ratione temporis* wegens de laattijdigheid van het beroep.

Hij wijst op het bepaalde in artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet en stelt dat het verzoeker toekwam zich telefonisch in contact te stellen met de diensten van Asiel en Migratie ofwel een gemachtigde de zending te laten ophalen, zodanig zich op de hoogte te kunnen stellen van de genomen beslissing. Bijgevolg heeft verzoeker volgens de gemachtigde niet al de rechtsgeldige middelen uitgeput om in kennis gesteld te worden van de genomen beslissing. Het beroep dat werd ingediend op 29 juni 2020 is bijgevolg ruimschoots laattijdig waardoor het beroep onontvankelijk is.

Artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

"§1 De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

§ 2.

De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

1° [...];

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;"

De kennisgeving van de beslissing van 12 mei 2020 gebeurde thans bij aangetekende brief, bijgevolg begon de beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op geldige wijze geschiedt, is het voldoende dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan verwittigd wordt dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (RvS 28 januari 2014, nr. 226.239).

Verder blijkt naar analogie met de rechtspraak van de Raad van State dat de zinsnede "tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst", er op gericht is de geadresseerde van de brief de mogelijkheid te bieden "het bewijs te leveren [dat] hij de brief op een andere, latere dag heeft ontvangen". Daarmee wordt geen afbreuk gedaan aan de vaste rechtspraak van de Raad van State dat dit 'ontvangen' regelmatig geschiedt - in het geval dat de bestemming niet thuis is - door het achterlaten van een bericht van de aangetekende zending in de brievenbus en niet door het daadwerkelijk afhalen van het schrijven op het postkantoor (RvS 18 november 2013, nr. 225.507).

In casu betwist verzoeker niet dat de postbode een afwezigheidsbericht heeft achtergelaten op 19 mei 2020. Bijgevolg begon de beroepstermijn te lopen vanaf de dag volgend op 19 mei 2020 en is deze verstreken op 18 juni. Het beroep werd echter ingediend op 29 juni 2020. Behoudens het aantonen van overmacht, is het huidige beroep laattijdig ingediend.

Verzoeker haalt in het verzoekschrift een situatie van overmacht aan. Hij stelt dat hij op 19 mei geen fysiek contact kon hebben en de postbode dus een afwezigheidsbericht heeft nagelaten. Hij stelt dat hij niet naar het postkantoor kon gaan en pas op 29 mei 2020 werkelijk kennis heeft kunnen nemen van de beslissing omdat hij een periode van 14 dagen quarantaine in acht heeft moeten nemen omdat de dochter van zijn partner op 15 mei 2020 Covid-19 positief werd verklaard. De dochter was nog op 10 mei 2020 bij haar moeder langs geweest voor moederdag. Verzoeker diende bijgevolg tot 29 mei 2020 een quarantaine in acht te nemen. Volgens verzoeker begon de beroepstermijn dan ook te lopen vanaf 29 mei 2020 en is het beroep tijdig ingediend.

De Raad stelt vast dat verzoeker om het betoog van overmacht te staven de volgende stukken heeft voorgelegd:

- enveloppe waaruit blijkt dat de postbode is langsgekomen met een aangetekende zending van de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 mei 2020
- B-post pagina waaruit blijkt dat die aangetekende zending werd opgehaald op 29 mei 2020
- attest gezinssamenstelling van 25 juni 2020 waaruit blijkt dat verzoeker op hetzelfde adres woont als Mw. A.V.R. sedert 1 april 2019
- medische resultaten van 15 mei 2020 van een positieve COVID-19 test van Mw. V.S.B.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie 2. Ontvankelijkheid in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Overmacht kan bijgevolg slechts worden aanvaard onder de dubbele voorwaarde dat, enerzijds, een onoverkomelijke gebeurtenis aanwezig is waarop de verzoeker geen vat had en waardoor hij niet tijdig beroep kon instellen en dat, anderzijds, de verzoeker al het mogelijke heeft gedaan, zodat het niet tijdig instellen van het beroep niet mag te wijten zijn aan een fout in zijn hoofd.

Van een rechtzoekende wordt dan ook een zekere waakzaamheid, diligentie en zorgvuldigheid verwacht, zodat het bestaan van overmacht kan worden uitgesloten op grond van de enkele vaststelling dat hij niet de nodige voorzorgen heeft genomen. Overmacht is niet verzoekenbaar met een nalatigheid of een gebrek aan vooruitziendheid vanwege de verzoeker zelf.

Ook al heeft verzoeker in casu verschillende stukken voorgelegd om zijn betoog te staven, is de Raad er niet van overtuigd dat er sprake is van overmacht. Er blijkt niet dat verzoeker de nodige diligentie aan de dag heeft gelegd om ervoor te zorgen dat hij alsnog voor het verstrijken van de beroepstermijn kennis kreeg van de bestreden beslissing en zijn beroep tijdig kon instellen.

Vooreerst blijkt uit de stukken niet dat Mw. V.S.B., die positief testte op 15 mei 2020 op Covid-19, ook werkelijk de dochter is van Mw. A.V.R., met wie verzoeker samenwoont. Verzoeker woont enkel op hetzelfde adres als Mw. A.V.R., maar niet met Mw. V.S.B. Bijgevolg is het relaas niet aangetoond dat verzoeker omwille van een bezoek op moederdag van Mw. V.S.B. aan haar moeder Mw. A.V.R. zich gedurende 14 dagen in quarantaine diende te houden. Hierop gewezen ter terechtzitting, stelt de raadsvrouw van verzoeker dat zij geen andere stukken kan voorleggen.

Verder stelt de Raad zich ook de vraag waarom verzoeker op 19 mei 2020, toen hij volgens zijn relaas reeds in quarantaine was, niet thuis was om de aangetekende zending van de postbode in ontvangst te nemen. Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoeker toen geen fysiek contact mocht hebben buiten zijn gezin, houdt dit niet in dat de postbode de brief niet in de brievenbus kon achterlaten zonder fysiek contact met verzoeker. Het is immers algemeen bekend dat postbodes in de periode van de lockdown bij het afleveren van een aangetekende zending, na aanbellen en opendoen door de betrokkene, zelf konden aftekenen voor ontvangst. Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de raadsvrouw van verzoeker dat verzoeker mogelijks het aanbellen niet heeft gehoord of dat het ook mogelijk is dat de postbode zonder aanbellen gewoon het afwezigheidsbriefje in de bus heeft gedaan. Dit betoog verschilt evenwel van het betoog in het verzoekschrift dat stelt dat de postbode een afwezigheidsbericht heeft nagelaten omdat verzoeker en zijn partner geen fysiek contact konden hebben, zodat de Raad niet overtuigd is door deze verklaring.

Hoe dan ook, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoeker op 19 mei 2020 buiten zijn toedoen geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing, dan nog had verzoeker de mogelijkheid ofwel een derde persoon te verzoeken in zijn plaats de aangetekende zending af te halen, ofwel de post te verzoeken tot een heraanbieding op hetzelfde adres. Ter zitting gevraagd of dit voor verzoeker niet mogelijk was, antwoordt de raadsvrouw van verzoeker in eerste instantie dat verzoeker vermoedelijk gewoon heeft gedacht dat hij de termijn van 14 dagen moest respecteren en bijgevolg mocht/moest wachten tot 29 mei 2020 om zijn aangetekende zending af te halen. Verder stelt zij eveneens dat het niet mogelijk was een derde persoon te verzoeken om de zending af te halen, aangezien hij juist geen contact mocht hebben met een derde persoon. De Raad volgt in casu niet dat verzoeker niet in de mogelijkheid was de post te verzoeken om de aangetekende zending opnieuw op zijn adres aan te bieden. Noch overtuigt verzoeker dat een derde persoon niet kon verzocht worden de aangetekende zending voor hem af te halen omdat hij geen contact mocht hebben. Het afhalen voor verzoeker door een derde van een aangetekende zending vereist immers geen nauw fysiek contact dat strijdig is met de quarantainemaatregelen.

Overmacht wordt in casu niet aanvaard. Het beroep is laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES